

22. Søndag, år B

Kjære brødre og søstre,

I følge av Kirke tradisjon ble de første fem bøkene i Det gamle testamentet skrevet av Moses, derfor kaller vi de fem Mosebøkene. Det er han som førte israelittene ut fra Egypt gjennom ørkenen. Det var han som fikk de ti budene fra Gud som er fundament for et moralsk liv i verden. Han ønsket lydighet fra alle som han samlet før han skulle overlate den viktigste misjon til Josva før han dør. Bakgrunn til dagens første lesning er, at Moses fikk tillatelse fra Gud bare til å se på det lovede land langt unna og fra høyt fjell, men fikk ikke gå inn der på grunn av hans alder, og derfor ga han avskjedstale som en lærer og det er dagens første lesning.

Han sa, «Og nå, Israel, hør på de forskrifter og bud som jeg lærer dere! Dem skal dere holde, så dere kan få leve og komme og ta i eie det landet som Herren, deres fedres Gud, vil gi dere. Dere skal ikke legge noe til det jeg befaler dere, og ikke trekke noe fra, men holde de bud fra Herren deres Gud som jeg gir dere. Dere skal legge vinn på å leve etter dem, for da vil andre folk holde dere for å være kloke og forstandige. Når de hører alle disse forskriftene, vil de si: «Så klokt og forstandig det er, dette store folket!» Hvor fins det et folk, om aldri så stort, som har en gud som er sitt folk så nær som Herren vår Gud er oss, hver gang vi kaller på ham? Og fins det noe stort folk som har så rettferdige forskrifter og bud som hele den loven jeg legger frem for dere i dag?». Hvis dere vil lese hele kapittelet, kan dere forstå Moses sin avskjedstale enda bedre, og den er enda viktigere enn det testament man lager før man dør.

I dagens andre lesning hørte vi Jakob som sa, «Ta i mildhet imot det ord som er blitt innpodet i dere, og som er mektig nok til å frelse deres sjeler. Og bedra ikke dere selv: Lev etter ordet, og nøy dere ikke med å lytte til det!» Han forklarer hvor sterkt Guds ord er. Han sa at det er mektig nok til å frelse våre sjeler. Han advarer oss at vi ikke bare hører på Guds ord, men at vi bør leve etter ordet. På denne måte, kan vi si at Moses sin tale i den første lesning og læring av Jakob har den samme tanke.

Noen ganger tar vi for gitt Det gamle testament. Jesus sa i dagens evangelium, da han ble spurt hvorfor hans disipler ikke fulgte mange års tradisjonen å vaske hendene før de skulle spise, svarte han, «Sannelig var det rett, hva Jesaja sa om dere hyklere: 'Dette folk ærer meg med leppene mens deres hjerter er langt borte fra meg. Så dyrker de meg forgieves, for deres lære er menneskebud.' Ja, nettopp: Guds bud lar dere være å følge, mens dere overholder menneskelige tradisjoner.» Jesus er ikke imot våre gode tradisjoner, men han snakker om preferanser. Hvis du ønsker å få evig liv, til hvem vil du gi prioritering i ditt liv?

Derfor er det verdt å minne Jesu ord, «Hva vil det gagnar et menneske om det vinner hele verden, men taper sin sjel? Eller hva skal et menneske gi som vederlag for sin sjel?» (Matt 16,26). Alle vet veldig godt at vi lever i verden i bare noen år, men at vårt fedreland er himmelen. Husk på det hver eneste dag fordi vi er bare pilgrimer på den vakre jorden. Den hellige Jakob sier, «Nå, dere som sier: I dag eller i morgen drar vi til den eller den byen og blir der et år, driver handel og tjener penger. Og så vet dere ikke engang hvordan livet deres blir i morgen! Dere er jo bare røyk, synlig en kort stund og så borte. Dere skulle heller si: Om Herren vil, får vi leve og kan gjøre det ene eller det andre» (Jak 4, 1315). La Gud velsigne oss med helse i kroppen og i sjelen hver eneste dag her på jorden. Amen.

P. Anthony Erragudi SVD